

CANIGÓ

Bulletin d'Information de la "Société Française des Amis de la Catalogne"
25, rue Roquelaine - Tél. 229.83

TOLOSA DE LINGUADOC

Els Aliats
son
a Berlin
Catalunya
s'a tança

EDITORIAL

Le sentiment patriotique

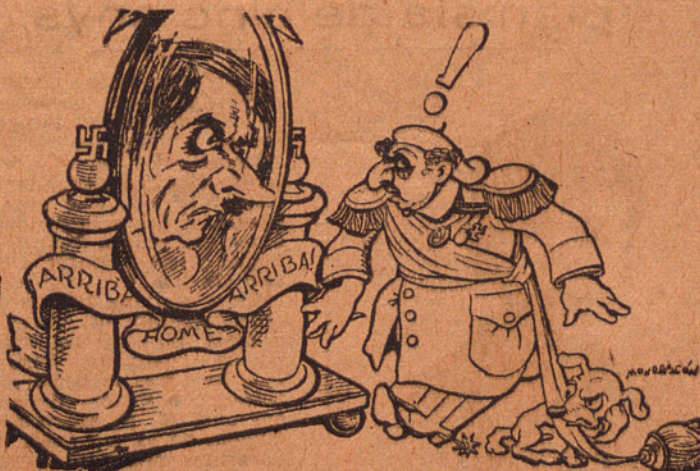
DANS une lettre de Barcelone que nous publions aujourd'hui, on découvre des signes décourageants à cause de l'attitude d'une partie de la jeunesse influencée par la Phalange. La nouvelle ne nous surprend pas et nous ne sommes pas surpris non plus en apprenant par le même document que tout n'est pas perdu grâce au sentiment patriotique qui vit au cœur de la plus grande partie des Catalans.

C'est que par dessus les attaques contre la Catalogne, par dessus les persécutions et la terreur permanente dont elle est victime, l'amour de la patrie s'avère une fois de plus comme le gardien fidèle de l'unité catalane. Le patriotisme catalan est toujours l'étoile qui éclaire les patriotes de la mère patrie et l'espoir et le guide de ceux qui sont en exil.

Par dessous l'indifférence ou l'apparente insensibilité des foules opprimées par la terreur phalangiste, intoxiquées par un climat artificiel d'immoralités publiques, obsédées par les exigences de problèmes végétatifs tragiques et pressants, il y a des fermentes de révolte qui menacent d'allumer bientôt le grand bûcher purificateur.

Le peuple souffre terriblement. Les plaies de la répression anti-catalane la plus raffinée sont encore vivantes partout et les patriotes dévoués, fidèles, loyaux aux couleurs de la patrie, maintiennent le contact avec les absents et l'espérance au cœur de tous.

(Lire la suite en page 3.)

— Quelle mauvaise mine que j'ai... Mon Empire, empire de jour en jour.

Carta de Barcelona

(Del nostre corresponent.)

Inaugurem avui una secció interessantíssima : comunicació directa amb la nostra terra. No sabem encara si podrem publicar-la amb regularitat, però això és el de menys o encara més val aquesta incertitud puix altrament voldria dir normalització de la situació anormal en que vivim des de fa sis anys. El nostre desig es poder ferir als nostres lectors informacions objectives, sense inflors ni partits presos ; el nostre corresponent és persona que no s'embala i que no es deixa influir per flamarades fugisseres. El panorama que ens pinta no es pas massa fatal, però sí serveix per apretar els nostres rengles, afirmar la nostra voluntat i donar-nos una idea més clara de la nostra immensa responsabilitat en el present i en el futur, i això també és un bé. Té la paraula el nostre corresponent.

Amics :

Em demaneu noves de Catalunya i vaig a satisfer els vostres desigs. Regna una gran desorientació en tots els ordres, perquè únicament se sent una sola veu i no hi ha dial·lecs ni es susciten polèmiques. Si hom digués que la lluna es de color de rosa, tothom hauria de dir que es aquest el seu color. Ja saps que la gent no pensa per compte propi i que necessita que algú l'orienti i la faci moure.

Tothom parla en nom d'un egoisme i no d'un ideal. Els qui defensen l'ordre a ultrança, són els qui tenen constantment davant dels ulls la fàbrica i la botiguista.

A Catalunya no hi ha joventut. Es morta. No hi ha ningú capaç de fer-la vibrar una mica. Sabem de memòria el nom de tots els reis antics, però no sabem un borrall d'història contemporània. Per ells la vida ha començat fa vuit anys. No saben res del que passava abans, ni coneixen el passat ni la història del seu país. La llengua forastera es va estenent d'una manera alarmant. No trobaríem cap jovent de vint anys que sàpiga escriure la llengua vernacle, ni que coneixi les obres dels nostres grans escriptors. En canvi us diran el nom de tots els jugadors de futbol.

Únicament es mantenen adictes